

Veřejnost odsoudila vraždu slovenského novináře

V minulém týdnu došlo na Slovensku v obci Velká Mača k vraždě investigativního novináře Jána Kuciaka (* 27), který pracoval pro server Aktuality.sk. Zavražděna byla také Kuciakova partnerka Martina Kušnírová. U obou z nich bylo příčinou smrti střelné poranění. Podle vyjádření policie mohla být motivem pro vraždu Kuciakova práce.

„Nejpravděpodobnější verzí je motiv, který souvisí s investigativní činností novináře,“ uvedl na mimořádné tiskové konferenci 26. února policejní prezident Tibor Gašpar. Zavražděný Kuciak se zabýval podezřeními z daňových podvodů, které se velmi často týkaly strany Smer a lidí kolem premiéra Roberta Fica. Ve středu 28. února zveřejnil server Aktuality.sk Kuciakův nedokončený článek, ve kterém informoval o vazbách dvou spolupracovníků Roberta Fica na italskou mafii 'Ndranghety. Tajemník bezpečnostní rady státu Viliam Jasan i Ficova asistentka Mária Trošková ještě týž den oznámili, že ze svých funkcí do vyšetření případu odstupují. Vraždu odsoudili přední slovenští politici včetně prezidenta Andreje Kisky. „Jsem otřesen a zděšen, že se něco takového může na Slovensku stát. Chladnokrevná vražda mladých lidí je otřesný čin,

který musí být potrestán. Musíme co nejrychleji najít ty, kteří to udělali a zajistit bezpečnost novinářů,“ vyjádřil se Kiska na sociální síti. Slovenská vláda vypsalá odměnu milion eur za jakékoli informace, které povedou k dopadení pachatele.

Situace v sousedním Slovensku velice otřásla i českou společností. Syndikát novinářů České republiky vydal 26. ledna prohlášení: Syndikát novinářů České republiky vždy odsuzoval jakékoli projevy nátlaku, nebo dokonce fyzického násilí vůči novinářům, a proto kategoricky odsuzuje úkladnou dvojnásobnou vraždu, jejímž nejpravděpodobnějším motivem je podle slovenské policie investigativní práce našeho mladého kolegy. Syndikát novinářů v této souvislosti upozorňuje, že na Slovensku je již deset let nevěstný jiný kolega Pavol Rýpar, který se rovněž věnoval investigativním reportážím. Odhalit a potrestat viníky vraždy Jána Kuciaka je nutno v zájmu ochrany svobodné práce novinářů, bez níž nemůže fungovat demokratická společnost.

Své vyjádření připojila i Katedra žurnalistiky IKSŽ FSV UK: Odsuzujeme jakékoli formy nátlaku či násilí vůči novinářům. Vražda novináře jako důsledek výkonu jeho povolání je bez-

Ján Kuciak

Foto: archiv

precedentním a naprosto nepřijatelným aktem, ohrožujícím samotné základy fungování demokratické společnosti. Zároveň vyjadřujeme znepokojení nad rostoucím obecným trendem útoků na novináře, kterých jsme v nedávné době byli svědky i v České republice. Na tiskové konferenci 28.

února policejní prezident potvrdil, že byly v souvislosti s vyšetřováním dosud provedeny tři domovní prohlídky. Při jedné z nich zadržela policie střelnou zbraň. Jestli právě touto zbraní byli Kuciak a jeho partnerka zavražděni, určí až další testy.

Podle posledních informací, které

předal novinářům slovenský premiér Robert Fico, nemuselo Kuciakovo úmrtí souviset s jeho prací. Podle serveru iDnes.cz Kuciak mohl svého vraha osobně znát, o čemž mohou svědčit některé detaily z místa činu.

ILONA HOBZOVÁ, LUCIE KOTVALOVÁ, KAREL TRSEK

Soud propustil zadrženého Kurda. Turecko označilo Česko za podporovatele terorismu

Sálih Muslim je po třech dnech na svobodě. Bývalého předsedu Kurdské demokratické unie v úterý 27. února propustil Městský soud v Praze. Na jeho rozhodnutí čekalo před budovou soudu ve Spálené ulici několik desítek Kurdů, Muslimových sympatizantů. S výsledkem neveřejného soudního jednání nesouhlasilo Turecko, které České republice poslalo diplomatickou nótu, v níž Muslimovo propuštění kritizovalo. Turečtí politici a diplomaté se shodli na tom, že rozhodnutí o neuvlacení vazby může mít negativní dopad na vztahy Turecka a České republiky.

Na sedmašedesátiletého Sáliha Muslima vydal turecký Nejvyšší soud loni v květnu mezinárodní zatykač – důvodem mělo být hned několik trestných činů. Muslim působil do konce loňského roku ve vedení Strany demokratické unie. Tu Turecko považuje za odnož zakázané Strany kurdských pracujících, kterou jako teroristickou organizaci vnímají i Evropská unie a Spojené státy. Turci kromě toho osobu Sáliha Muslima spojují s bombovým útokem v Ankaře, který

se odehrál v březnu 2017, údajně na popud Kurdské strany pracujících. Muslim se měl podílet i na dřívějším incidentu z prosince 2016. V minulosti ale popřel, že by Strana demokratické unie byla přímo napojena na Stranu kurdských pracujících. „Jsem politik, nemám s tím nic společného. Co se děje uvnitř Turecka, nás nezajímá. Zaměřujeme se na situaci na severu Sýrie,“ zopakoval po propuštění svůj postoj k těmto obviněním.

Proti Muslimovu zadržení demonstrovaly kurdské organizace nejenom na území Česka, ale i v jiných zemích. Podle Kurdů je totiž Muslim klíčovým aktérem v boji proti samozvanému Islámskému státu.

Sálih Muslim je kurdský politik, jedním z nejvýraznějších představitelů syrské opozice. Od roku 2003 působil ve Straně demokratické unie. Po neúspěšných dialogích s tureckou vládou byl častým hostem evropských měst a institucí. Do Prahy přijel v rámci pozvání na soukromou mezinárodní konferenci.

MONIKA BILKOVÁ

Sálih Muslim

Foto: archiv

Němečtí socialisté hlasují o vstupu do vlády

Pět měsíců po volbách do spolkového sněmu je na spadnutí vznik nové vlády kancléřky Merkelové. Ta se po neúspěšných jednáních s liberální FDP a zelenými domluvila na pokračování velké koalice se sociálními demokraty (SPD). Ti však musí vládní angažmá schválit ve vnitrostranickém referendu.

Tehdejší předseda SPD Martin Schulz po volbách avizoval odchod do opozice a účast ve vládě Merkelové výslovně vyloučil. Poté, co selhala všechna ostatní vyjednávání, však otočil – SPD se podle něj musí nehlédě na vlastní zájmy zachovat státnicky a ne-

nechat Německo v nejistotě bezvládní. Ne všem sociálním demokratům se ale do velké koalice chce. Při podzimních volbách strana dosáhla nejhoršího výsledku od 30. let a od té doby v průzkumech dlouhodobě ztrácí. V těch posledních ji dokonce předstihla nacionalistická AfD.

Ve straně se kvůli Schulzovu postojovému obratu vzedla vlna kritiky, která skončila jeho rezignací na post předsedy. Největším odpůrcem účasti na vládě je mládežnická organizace SPD, Mladí socialisté v čele s Kevinem Kühnertem. Ti pořádají kontaktní kampaň po celé zemi a přesvědčují

členy, aby se vyslovili proti. Je koho přesvědčovat – strana má totiž více než 460 tisíc členů a hlasovací právo má každý z nich. Díky tomu se ale potýká se zvláštním problémem – lidé do ní vstupují, jen aby hlasovali proti vzniku nového kabinetu kancléřky Merkelové. Od začátku roku do strany vstoupilo více než 25 tisíc nových členů. I tak se ale 2. března očekává těsná výhra zastánců vstupu do vlády. Představitelům SPD se totiž při vyjednávání podařilo získat důležité resorty, především ministerstvo financí.

ŠIMON GEIST

Hlasování o referendu se odkládá: poslance čeká osvětový seminář

Poslanecká sněmovna přerušila jednání o návrhu hnutí SPD na zavedení obecného referenda. Znovu se bude projednávat až na příští schůzi. Mezitím chce hnutí Tomia Okamury uspořádat odborný seminář, kterého by se zúčastnili i ústavní právníci. Podle předsedy SPD by mohli lidé rozhodovat v referendu téměř o čemkoli.

Aby zákon prošel, musel by být nejprve upraven. Hnutí ANO nechce, aby se v plebiscitu rozhodovalo například o vystoupení z Evropské unie nebo Severoatlantické aliance (NATO). S tím Okamura nesouhlasí, podle něj by se referendum mělo vztahovat i na mezinárodní smlouvy. „My sami žádné referendum o vystoupení z EU nepřipravujeme a chceme umožnit tuto inicia-

tivu občanům,“ prohlásil Okamura ve sněmovně. Poslancům SPD by k vyvolání referenda stačilo 100 tisíc podpisů, ostatní strany mají hranici pro vyvolání mnohem vyšší. Piráti požadují 300 až 500 tisíc podpisů, hnutí ANO podle Heleny Válkové alespoň 700 tisíc a ČSSD dokonce 850 tisíc.

Hlavním důvodem zavedení referenda je pro Okamuru a jeho hnutí tvrzení, že referendum je nejvyšší možná forma demokracie. To razantně odmítl předseda ODS Petr Fiala: „Náš lid v České republice je zdrojem veškeré moci a vládně tu, ale vládně tu prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní.“ Proti návrhu zákona o všelidovém hlasování, jak ho navrhuje SPD, se stává i další zástupci opozice. „Má tolik vad, jako

by to někdo napsal v pomínutí smyslu. Je to naprosto katastrofální paskvil,“ okomentoval návrh předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek pro Hospodářské noviny. „Je to právní paskvil, který není hoden diskuse v parlamentu,“ navázal Vít Rakušan ze STAN.

Opoziční strany chtěly návrh zákona zamítnout již v úterý, ale díky podpoře ANO a komunistů se projednávání přerušilo. Vedení hnutí ANO spojenectví s Okamurou odmítá, podle prvního místopředsedy Faltýnka by byla škoda „zabít“ vše hned na začátku jednání. Premiér v demisi Andrej Babiš pak znovu zopakoval, že hnutí ANO je proti vyhlášení referenda o vystoupení z Evropské unie a NATO.

TOMÁŠ TRNĚNÝ

The Florida Project: nelehký život v Kouzelném hradu

Originální filmový počín mladého režiséra Seana Bakera *The Florida Project*, měl v Česku premiéru 22. února a už od uvedení v Cannes sbírá film jednu pochvalu za druhou. Časopis *Rolling Stone* ho dokonce označil za jeden z nejupřímnějších filmů o dětství všech dob.

Příběh tohoto komediálního dramatu vypráví o šestileté holčičce Moonie (Brooklynn Prince), která bydlí se svou 22letou matkou (Bria Vinaite) v Magic Castelu, jednom z pestrobarevných motelů nedaleko Disneylandu na Floridě. Tyto budovy slouží jako bydlení pro lidi na okraji společnosti. Moonie se bezstarostně užívá léta se svými kamarády, loutčí drobně na zmrzlinu, provádí rošťárny a objevuje okolní svět opuštěných ubytoven. Je zvyklá na to, že její matka každý týden shání peníze na zaplacení nájmu podivnými způsoby a pozdními platbami dráždí starostlivého správce Bobbyho (William Dafoe).

Devítiletá Brooklynn Prince ve filmu přímo exceluje, před kamerou je naprosto suverénní, skoro jako by tento životní příběh byl jejím vlastním. Je poněkud zklamáním, že se spekulace o nominaci na Oscara za hlavní ženský herecký výkon nenapl-

nily. William Dafoe se do role přestárlého samotáře hodil, někteří mluví o jeho životní roli, snad možná proto získal nominaci na Oscara.

Děj filmu plyne pomalu, ale vše je natočeno hravou formou doplněnou šťavnatou barevností. I když se může zdát, že se ve scéně nic neděje, vizuální dojem to vynahradí. Kameru si vzal na starost Alexis Zabé, který se podepsal pod videoklip *Happy* od hudebníka Pharella Williamse. Většina záběrů byla točena na kinofilm 35 mm, filmáři se ale rozhodli využít i další možnosti. Výrazná je tak například poslední scéna, kdy dívky utíkají vstříc ikonickému paláci Disneylandu. Tato scéna byla natočena na iPhone 6S Plus, protože prý společnost Disney o natáčení v jejich prostorách nevěděla. Další scéna, ve které Moonie se svou matkou prodávají falešné parfémy na parkovišti hotelového resortu, je zase natočena formou skryté kamery.

Film spojuje nelehké sociální problémy s dětským dobrodružstvím. Seanu Bakerovi se tak podařilo vytvořit autentické okénko do života dítěte, které možná dospívá rychleji než by mělo.

ANETA ŠTOKROVÁ,
NATALIE AKKADOVÁ

Padesát odstínů Kafky podle Jiřího Slívy

V Židovském muzeu v Praze proběhla ve středu 21. února vernisáž k výstavě *Můj šálek Kafky*. Jejím autorem je Jiří Slíva a je pro muzeum významná, protože se jedná o vůbec první expozici s humornou tematikou, která byla v Galerii Roberta Guttmanna představena.

Tvorba Jiřího Slívy je typická absurdním humorem a za svůj hlavní zdroj inspirace autor uvádí židovského spisovatele Franze Kafku. „V jeho dílech nacházím za tragikomickým zobrazením absurdity rozpustilého bavícího se génia,“ uvedl Slíva na vernisáži. Na té byly představeny desítky

kreseb, pastelů, olejomalb a barevných litografií navazujících na autorovu knihu *Můj šálek Kafky*, kterou Slíva vydal koncem loňského roku.

Tematika děl se týká především samotného Kafky. Autor však vyobrazuje i osobnosti, jakými jsou například Albert Einstein nebo Sigmund Freud a pracuje s židovskou symbolikou či biblickými motivy. Kromě Slívových děl výstava představuje ilustrace česko-izraelské spisovatelky Ruth Bondyové, která svou tvorbu věnuje českým Židům.

BARBORA SOUČKOVÁ

Zvířátka a exkrementy v Aero

V duchu hesla „myslete globálně, jedněte fekálně“, které pro letošní rok vymysleli jeho organizátoři, začal v žižkovském kině Aero 14. ročník festivalu *Otrlého diváka*.

Silně naturalistické záběry zvířecí defekace provázené eroticky laděným tanečkem čtyř postav v chlupatých kostýmcích v úterý příznačně zahájily již kultovní týdenní přehlídku béčkových filmů.

Brakuvzdorné kino Aero letos promílily snímky spjaté se světem zvířat a krutou realitou lidského vylučovacího procesu. Velkým bonusem se pro otrlé diváky navíc stala i série předfilmů, které se k tématu festivalu více či méně vází.

Osmiminutový studentský kraťas *Bloody Fairy Tales*, který navždy změnil divácký pohled na pohádkové kla-

siky jako je *Popelka*, uvedl nový béčkový počín *Chamrad* (Lowlife). Ten se ujmul odkazu dlouholetého maskota festivalu, mexického hrdiny a wrestlera El Santa, a pokusil se ho posunout do současnosti. V hutně násilném ději se dědic bizarní mexické kinematografie El Monstruo pokouší najít sám sebe v brutálním světě zločineckých gangů a oživuje tak pro publikum legendu latinskoamerického filmu.

Pokleslá zábava bude žižkovskému kinu nadále dominovat až do 4. března a představí jeho návštěvníkům braková díla, jako jsou *Velké kozy* na Havaji nebo *Zmasakrované blinkací panenky*. Braku navíc letos opět neuniknou ani brněnské kino Scala a Bio Central v Hradci Králové, která se mu otevrou 9. a 13. března.

ADAM DOKSANSKÝ

Záběr z filmu

Foto: archiv

Rolling Stones vystoupí znovu v Praze

Legendární rocková kapela Rolling Stones zavítá v rámci svého evropského turné *No Filter* do Česka. Koncert skupina odehraje 4. července na Letišti Letňany. Stouni se vrací po jedenácti letech, poprvé od smrti Václava Havla, s nímž je pojil vřelý vztah.

Valící se londýnské kameny totiž byly v roce 1990 prvními velkými za-

hraničními hvězdami, které v Československu vystoupily po pádu komunistického režimu. Na zaplněném strahovském stadionu se tehdy tisnilo sto tisíc lidí, ještě více jich sem přišlo o pět let později. Rolling Stones poté navštívili Česko ještě třikrát, naposledy v roce 2007.

Připomenout Havlův odkaz přijede

kvartet hudebníků i přes to, že jejich věkový součet bude činit 296 let. Jak ale potvrdily loňské koncerty u našich západních sousedů, na energii show to nic nezmění. Vstupenky na červencový koncert se dostanou do prodeje již v pátek 9. března. Nejlevnější se pořídí za necelé dva tisíce korun.

DOMINIKA VOLČKOVÁ

Nespoutaný Burning Man očima Marka Musila

Návštěvníci pražské *Leica Gallery* mohou od začátku února shlédnout výstavu fotografa Marka Musila *World On Fire*.

Název příznačně odkazuje k tomu, co se autor fotografií snažil zaznamenat. Vydal se totiž zmapovat atmosféru a prostředí amerického festivalu *Burning Man* konajícího se ve vyprahlé, horkem sálající krajině nevadské pouště. Ta se každoročně ke konci léta na několik dní promění v místo, kde podle účastníků stále přžívá svo-

boda a lidská přirozenost a kde je do slova řečeno všechno možné.

Za zrodem festivalu stojí Larry Harvey, člověk, který v roce 1986 na pláži v San Franciscu spálil dřevěnou sochu muže se psem. Tímto činem chtěl údajně dát sbohem jedné etapě svého života. Gesto si ale našlo příznivce a stala se z něj pravidelná událost. Původní myšlenkou festivalu bylo oproštění se od svazujícího každodenního života a pravidel kapitalismu. V současnosti ale zaznívají názory, že se zde během

několika dní protočí desítky milionů dolarů a známé hvězdy světového showbyznysu sem dorazí přivítat svou slávu.

Ať už je ale rozpor mezi záměrem a skutečností jakýkoli, fotografie Marka Musila poskytují ojedinělý estetický zážitek. Původně módnímu a reklamnímu fotografovi se totiž na snímcích podařilo zachytit pustou krajinu pouště s neustávajícím slunečním žářem, stejně tak jako divokost a nespoutanost jejích dočasných obyvatel.

MARKÉTA MALÁ

Cynismus reality v hlavě Jana Švankmajera

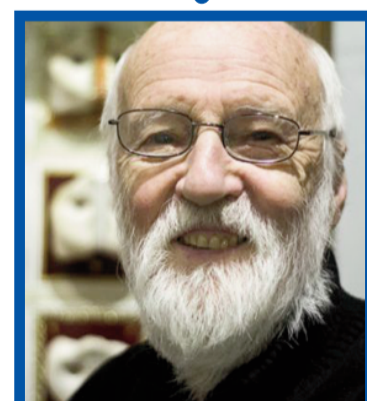
Člověk je člověk a člověk je hmyz, ale všechno je to třeba jenom zvláštní sen. Možná je to myšlenka, nebo i poselství, ale to podle svých slov netuší ani sám autor. Nový a pravděpodobně poslední celovečerní počín Jana Švankmajera je experimentální směsicí divadla, animace, dokumentu a filmu.

„Nejadekvátnější odpovědí na surovost reality je cynismus fantazie,“ napovídá divákům autor ve své netradiční „literární“ předmluvě k filmu a vystihuje vše, co v něm můžeme hledat. Skupinka ochotníků se schází v zaprášené hospodě, aby při snaze nazkoušet hru *Ze života hmyzu* bratří Čapků předvedla své nejhorší herecké i lidské schopnosti. Divadelní svět fantazie se tu volně a nekoordinovaně prolíná s realitou, rozdíl se postupně ztrácí, herci se stávají svými postavami a hmyz v tradiční „Švankmajerovské“ animaci, které je tentokrát poskrovnu, ožívá. Daleko silněji působí na diváka zvuková a střihová stránka filmu, která vytváří tu pravou atmosféru zhnusení z lidského hmyzu.

Jan Švankmajer se tentokrát rozhodl jít ještě dál a nechat diváky na-

hlédnout do samotného tvůrčího procesu. Hmyz je tedy zároveň filmem i filmem o filmu, hrané a animované pasáže se střídají s „dokumentárními“ záběry z natáčení, v nichž často i s předstihem vidíme dovnitř vznikající scény nebo posloucháme herce, kteří mluví o svých nejbizarnějších snech. Hmyz se asi nezařadí mezi autorova nejtěžší díla, ale rozhodně je důstojným rozlučením s jeho celovečerní tvorbou.

ZÁVIŠ DOBIAŠOVSKÝ

Jan Švankmajer a jeho *Hmyz*.

Foto: archiv

Ledecká zlatem ze snowboardu přepsala historii

Ester Ledecká po lyžařském Super-G s přehledem vyhrála i paralelní obří slalom, a stala se historicky první ženou, která na olympijských hrách dokázala zvítězit ve dvou různých sportech.

Na rozdíl od super obřího slalomu na lyžích vstupovala Ledecká do své hlavní disciplíny jako favoritka. Tuto pozici potvrdila již v kvalifikaci, kterou vyhrála s náskokem více než jedné vteřiny. Její kvalifikační čas byl tak rychlý, že by stačil i na některé mužské závodníky. Ani ve vyřazovací fázi nedala svým konkurentkám šanci a na stupních vítězů jí tak náležela příčka nejvyšší. „Mám z toho obrovskou radost. Musím poděkovat všem, kteří se o mě starají, celému týmu. Já už jsem se jen v podstatě vozila z kopce dolů,“ řekla Ledecká ihned po závodě, ve kterém získala

la druhé zlato ze dvou různých sportů.

V tomto ohledu nemá Ledecká mezi ženami konkurenci. Z mužských závodníků dokázali dvě olympijské zlaté ve dvou různých sportech získat jen Nor Haug na prvních zimních hrách v Chamonix a jeho krajan Gröttnsbraaten o čtyři roky později ve Svatém Mořici. Oba soutěžili v běhu na lyžích a severské kombinaci.

Díky nejlepšímu času v kvalifikaci si mohla Ledecká pro vyřazovací fázi vybrat trať a pokaždé si vybrala červenou. V osmifinále se utkala se Švýčarkou Kummerovou, na kterou narazila i před čtyřmi lety v Soči. Tehdy česká závodnice prohrála, ale v Pchjongčchangu bylo vše jinak. Ledecká od začátku vedla a Švýčarku suverénně porazila.

Čtvrtfinále mělo podobný průběh. I rakouská mistryně světa Ulbingová

proti Ledecké ihned po startu ztrácela a do cíle dojela s téměř vteřinovou ztrátou na českou snowboardistku.

První napínavější průběh přineslo až semifinále, ve kterém se Ledecká utkala s Ramonou Hofmeisterovou z Německa. Na prvním mezičase Němka vedla o 24 setin, ale svůj náskok neudržela a nakonec spadla.

Ve finále na Ledeckou čekala další Němka Jörgová. Ani ta však nedokázala najít na českou reprezentantku recept, a Ester Ledecká tak získala na olympijských hrách druhé zlato ve dvou sportech. Nesmazatelně se tím zapsala do dějin olympijských her. V souboji o třetí místo porazila Němka Hofmeisterová olympijskou sportovkyni z Ruska Zavarzinovou a stříbro i bronz tak putují do Německa.

JIRÍ KÖHLER

Ester přepsala historii Zeměkoule.

Foto: Archiv

České pivo a chléb dobyly Koreu

Pivečko je jako křen a chlba krásně voní, tak kdo by se plahočil v té zimě za medaili

Foto: Archiv

Lyžařka a snowboardistka Ester Ledecká nám přivezla z olympiády dvě zlata. Ne každý ale ví, že si Češi v Pchjongčchangu vysloužili ještě jeden primát, a tentokrát mimo sportoviště. Stejně jako ostatní země i Česká republika v Koreji otevřela svůj olympijský dům, a právě ten získal v americkém listu The Boston Globe pomyslnou zlatou medaili.

České točené pivo, čerstvý český chléb, ale i krásy České republiky společně s její historií zaznamenaly na zimní olympiádě v Koreji znamenitý úspěch. Český dům našim sportovcům nabízel pohodlí a domovskou základnu,

kromě nich jsme tu ale mohli potkat i Kanadany, Američany, Nizozemce, Korejce, Slováky, Švédý nebo Poláky.

Na rozdíl od ostatních olympijských domů vynikal Český dům tím, že spojil tradice se zábavou. Americký list ocenil právě čepování piva Pilsner Urquell, kterého se vyčepovalo zhruba 6000 litrů. Vyzdvihl i virtuální prohlídky nejen plzeňského pivovaru, ale i české historie od vzniku Československa. Unikátní součástí domu byl i pekař Karel Rendl ze Sušice, který každý den vyrobil 70 bochníků chleba.

PAVLA KAREŠOVÁ

Naši biatlonisté ve štafetách pohořeli

Po českém biatlonovém triumfu v individuálních disciplínách přišla v posledních dnech olympiády řada i na štafetové závody. Ačkoliv Češi nepatřili mezi hlavní favority, naděje na olympijskou medaili byly vysoké. V realitu ji však naši závodníci neproměnili.

První na programu byla štafeta smíšená, ve které čeští reprezentanti obha-

jovali stříbro ze Soči. Běžecy patřili mezi ty lepší, problémem byla však střelba. Osm dobíjení stačilo až na osmé místo.

Čtvrteční závod ženských štafet zkomplikoval silný vítr. Nepříznivé podmínky se bohužel podepsaly i na výsledku českého kvarteta, kterému od začátku sezóny chybí jednička Gabriela Koukalová. Jessica Jislová na „stojce“ pětkrát minula a zakroužila si dvakrát na trestném kole. Markéta Davidová její bilanci zopakovala. Češky dojely dvanácté.

Zcela poslední šanci na získání cenného kovu měla v pátek štafeta mužů a chvílemi to i vypadalo, že se opravdu budeme moct radovat z velkého úspěchu. Ondřej Moravec rozjel závod skvěle, dále pokračoval Michal Šlesingr a předal pomyslný kolík Jaroslavu Soukupovi. Ten však během druhé střelby zazdil veškeré šance na medaili. Michal Krčmář zakončil závod na sedmém místě.

Čeští biatlonisté si domů nakonec odvezou pouze dvě medaile z individuálních disciplín, které získali v prvních dnech olympiády.

ANNA STRÓŽIKOVÁ

Slzy z Pchjongčchangu. Hokejisté prohráli s Kanadou a jsou čtvrtí

Sen o bronzové medaili se rozplynul. Hokejová reprezentace po neurovnaném a rozpačitém výkonu podlehla v sobotu 24. února výběru Kanady 4:6. České čekání na cenný kov z olympiády se tak natáhlo na dlouhých dvanáct let.

Už první třetina ukázala, že bronz je velmi vzdálený. Po vyloučení Martina Růžičky v 9. minutě využil kanadskou přesilovku Andrew Ebbett. Poté následovalo neuvěřitelných 31 vteřin, během kterých padly další dvě branky. Hned po vzhazování vyrovnal právě Martin Růžička, ale Kanadané vzápětí odpověděli

díky šikovné teči kapitána Chrise Kellyho. Taktická bitva, jakou jsme viděli proti Rusku, se tedy nekonala a oba týmy až bezhlavě útočily. Javorové listy zvýšily na 3:1 v 17. minutě, kdy ve středním pásmu zaváhal Jakub Nakládal a trefil se zkušený útočník Derek Roy.

Po nemastné, neslané druhé třetině přišlo závěrečné dějství, kde Kanada dokázala efektivně využívat své šance a rychle vedla už o čtyři branky. Roman Červenka dokázal dvěma góly snížit na 4:6, ale na víc se hokejisté nezmohli. Konečnou v reprezentaci oznámil Martin Erat, v rozhovoru pro ČT sport pro-

hlásil: „Tohle byl můj poslední zápas v národním týmu.“

„Dva ze tří gólů byly nešťastné, protěčované a to je moc na takový zápas, kdy se hraje o medaili. Byť se potom mužstvo zdímallo na maximum, tak soupeř si to hodně hlídal a my jsme v podstatě jen honili výsledek,“ hodnotil pro server iDNES.cz kouč Josef Jandač. Olympijský turnaj ovládli Rusové, kteří v nedělním utkání o zlato přehráli Německo 4:3 po prodloužení. Zvítězili tak po 26 letech. Němci poprvé v historii získali stříbro.

TADĚAŠ PODOLKA

Češi si poplákali...

Foto: Archiv

Čeští basketbalisté padli po tuhém boji proti Islandu, přesto vedou skupinu

Česká basketbalová reprezentace utrpěla první porážku v kvalifikaci na mistrovství světa 2019. Dosud neporažený tým celé utkání dotahoval, nakonec se i zdálo, že má vítězství na dosah, neschopnost hráčů v zakončení v závěrečných vteřinách jej však potrestala. Dramatickou koncovku zvládl lépe Island a zvítězil 76:75. Česká reprezentace tak nevyužila první „mečbol“ na postup z kvalifikace.

Do Islandu jeli čeští basketbalisté pozitivně naladěni v pozici favorita a lídra

skupiny. První překážkou se ukázala už sama cesta. „Cestu jsme určitě cítili. Za sebe musím říct, že tohle byla asi nejtěžší cesta, co jsem zažil takhle mezi dvěma zápasy. Hráli jsme už ve čtyři hodiny místního času, takže jsme neměli čas na odpočinek ani trénink,“ popisoval pro Českou televizi přesun z Bulharska Patrik Auda, nejvýraznější postava týmu v utkání. Právě on držel naději dlouho živě. Český tým v závěru překonal 14bodový deficit, ale Vyoral nedokázal proměnit jednoduchý nájezd a Bal-

vín zase klíčový trestný hod. I přes porážku český tým vede skupinu se sedmi body, s náskokem bodu na Island a Finsko. „Zatím je brzo na to nějak kalkulovat. Nejsme ve špatné situaci. Máme před sebou dva zápasy a snad je v Pardubicích umlátíme,“ zhodnotil Boháčik a upozornil na dvě závěrečná rozhodující utkání kvalifikace, které český tým sehraje na přelomu května a června v Pardubicích.

TOMÁŠ KAZDA